

Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΗ

1958

Ξέρεις πως δε μ' αρέσει να σου γράφω· θα διαβάσεις όμως το γράμμα μου και θα δεις πως είναι σα να μην το 'γραφα.

Από πάντα ήθελα να σου γράψω· περιμένα για τώρα που πέρασε ο νους μου απ' όσα περιμένεις να σου γράψω κι ένιωσα πως εκείνο που περιμέναμε είν' εκείνο που 'χουμε· κι έτσι δε σου γράφω τίποτα.

Ξέρεις πως έχω σκεφτεί ως εκεί που φεύγεις απ' τη σκέψη.

Πως τα ένωσα όλα στην ανάγκη της λύσης· νιώθεις το πρόσωπό μου παντού ταυτισμένο μ' εκείνο που σου 'γραφα πως το 'χουμε πάντα.

Δηλαδή δε με ξέρεις και το θεωρείς περιττό.

Σε τούτο γράψιμο θα 'πρεπε να σκεφτούμε το καλό· μα πρέπει ν' αρχίσουμε απ' τη σιωπή.

Σώπα λοιπόν και διάβασε κάτι που 'χω να σου πω.

Κάποτε φιλοσοφούσαμε και λέγαμε και τότε κάτι. Ξεπερνούσαμε την έννοια των όλων και για να βρούμε κάτι να μας στηρίξει την αισθητή μας παρουσία λέγαμε πως κάθε τι είναι ταυτόχρονη θέση κι άρνηση. Από τότε είδαμε τη δύναμη· δε μας έμεινε τίποτα κι εμείς, οι χαλαστές, κοιτάγαμε πάνου απ' αυτά. Στο μάτι μας όμως ήταν αυτή η εικόνα.

Τότε είχαμε προβλήματα και καταφέραμε ν' αφήσουμε τα προβλήματα και να θέσουμε ένα πρόβλημα για όλα (τα δικά μας όλα, του καθενού)· καταφέραμε να φύγουμε απ' ανάμεσα στους ανθρώπους και να μείνουμε εμείς.

Μα δεν αφήσαμε τίποτα.

Και βλέπαμε, νιώθαμε, θυμόμαστε.

Δεν αφήσαμε τίποτα ποτέ.

Τα περάσαμ' όλα κι ανασάναμε που το καταφέραμε· νιώσαμε πως είμαστε άνθρωποι.

Μετά δεν κάναμε τίποτα. Αντί για μας έμεινε το φυσικό, το απλό, λόγια.

Και μια που μείνανε τα λόγια μας, θα σου γράψω το κάτι που σου υποσχέθηκα λόγια πάλι.

Λοιπόν κατάχτησα πνευματικά ας πούμε τον τρόπο να 'μαι πάνου απ' όλα.

Είπα· όλα είναι θέση ή άρνηση ή θέση κι άρνηση μαζί, αδιάφορο.

Τ' άφησ' αυτά και πήγα πιο πάνου·

πάνου απ' αυτά είναι κάτι άλλο.

Σου γράφω λόγια· μην ξεχνάς όμως τη σιωπή που σου 'γραφα στην αρχή.

Ξέρεις πως το γράμμα μου είναι σαν τον αέρα που 'ναι γύρω σου· κι αν φιλοσοφήσεις και μου πεις πως τότε μπορείς να πεις ναι ή όχι, φιλοσόφησε μέχρι τα λόγια που σου 'πα και θα 'σαι σ' αυτό.

Δε θέλω σ' αυτό το γράμμα να σου δώσω κάτι καλό και σ' άλλο γράμμα άλλο· σε πήγα πάνου απ' όλα και σου όρισα κάτι, όλο λόγια. Καμιά φορά που θα σου χρειαστεί πήγαιν' εκεί, μη μένεις ανάμεσα. Άσε ό,τι έχεις κι ό,τι έχουν οι άλλοι και θα 'σ' εκεί· είναι απλό. Μα πιο καλά άστα λόγια· είναι περιττό να το λες.

Και σαν ποιητής γράψε ας πούμε πως δεν υπάρχει πρόβλημα, πώς μπορείς να φτιάσεις πρόβλημα, τι είναι φτιάσιμο κι άλλα λόγια, που θα 'ναι η ζωή ας πούμε.

Μα θα ξέρεις πως όλα είναι μέσα σ' εκείνο που 'χει μέσα του τη θέση και την άρνηση, τα λόγια που 'γραψα.

Γράψε φιλοσοφικές θεωρίες, φτιάσε φιλοσοφικό σύστημα, γράψε στίχους γλυκούς, φτιάσε δράματα, τραγούδησε.

Όμως αν σου χρειαστεί μην το ξεχνάς.

Κι αν το θέλεις κάτσε σκέψου το.

Σκέψου να πούμε τι σημαίνει αυτό το πράμα πως όλα είναι-και-δεν-είναι μέσα σ' αυτό· αν σου χρειάζεται αυτό μην ξεχνάς τα λόγια μου, ένα σχήμα τάχα που 'χει μέσα το ναι και τ' όχι. Μ' αν δε σου χρειάζεται, τότε δε θα 'χεις ανάγκη. Βλέπεις, λέω λόγια· γιατί να σου χρειάζεται;

Άστο και νιώθε πως κάτι πού 'χεις είν' απ' αυτό. Κι εγώ να πούμε θα γίνομαι ποιητής και θα σου λέω λόγια σαν κι αυτό· αυτό είναι το κορίτσι με τα μακριά μαλλιά· εκεί που λες πως σταματάει ο νους σου· εκεί που κοιτιέσαι.

Εγώ θα 'μ' ένας άνθρωπος δίπλα σου αυτός που 'γραψ' αυτά. Και για χατήρι του συνανθρώπου σου, νιώσε πως σαν ποιητής το 'χα στην καρδιά όταν πέρναγα απ' ό,τι βάλει ο νους σου, ήμουν σαν εσένα που διαβάζεις τώρ' αυτές τις γραμμές κι είχ' ανάγκη από δύναμη για να ξεφύγω μαζί του πάνου απ' όλα· δηλαδή τι μαζί του, εγώ·

Θα με βρεις να το 'χω κάνει ένα κοριτσάκι· να το δείχνω σαν ένα σκαμμένο πρόσωπο· να το νιώθω σαν κάτι ορισμένο για να το πω ποίηση και μετά να νιώσω κάθε τι ορισμένο μέσα του. Θα με βρεις να σου λέω πως αυτό είναι πνευματική μου κατάκτηση.

Μα θυμήσου τη σιωπή που σου 'γραψα στην αρχή. Θα μπεις σ' αυτή τη σιωπή όπως είσαι, με χαρακτήρα, με λόγια· Θα 'χουμε όμως τη σιωπή, όχι τη δική μας σιωπή.

Θα 'χουμε τα λόγια μέσα σ' αυτό που 'ναι πάνου απ' το ναι και τ' όχι και φτιάνει το ναι-και-τ' όχι μέσα σ' αυτό.

Αυτό είναι το κάτι που 'θελα να σου γράψω. Αυτό το κάτι είναι το πρώτο γράμμα που σου 'γραψα· έτσι απλά. Αλλιώς δε θα σου 'γραφα ποτέ· τα λόγια τα βαριέμαι. Τώρα που σου 'γραψα μπορώ αν θέλω να σου γράψω για ν' απαντηθούμ' οι δυο. Θα σου στείλω γράμματα γραμμένα στην αγάπη, εγώ που σου 'γραψα το κάτι.

Θα κουβεντιάσω μαζί σου.

Θα 'ρθω κοντά σου να μάθω, θα θέλω να μάθω.

Θα είμαι κομμάτια.

1

Αχνό
της όψης σύννεφο
που βρέχεις.

2

Φαλακρή κορφή
επαφή
του ποδιού μου

3

Θα λιώσει
μακριά το ρυάκι
μες στα χορτάρια.

4

Πέρασες·
είσαι
των ματιών τ' αέρι.

5

Το ρούχο σου
χωρίς
την όψη σου.

6

Δεν το μπορείς
να νιώσεις τη μορφή μου
εκεί.

7

Τα πόδια σου
αφήσαν
την απουσία τους.

8

Θα πω
πως έλιωσε
το πόδι σου.

9

Μεσημέρι
σ' ένα κύκλο
της αυλής.

10

Ησυχία
στα λουλούδια
που 'ρθε το θανατικό.

11

Να γίνει ο ήλιος
νερό
μες στο ποτήρι.

12

Θα χάσω
το βράδι στο γκρεμό
τον ήσκιο μου.

13

Το γέλιο
γεμάτο
στο σπίτι.

14

Χωνεύτηκε
στη δύση το βουνό
με τη ματιά μου.

15

Σύννεφο του φθινοπώρου
μακρινό
πάν' απ' το γνωστό μου τόπο.

16

Σταγόνες πέφτει
ο ήλιος
στα μάτια μου.

17

Νέφι του κοντινού ουρανού
που πας
για τη νεότητά μου.

18

Ρόδι θα σπάσεις
στη λίμνη
απ' το φεγγάρι κάτου.

19

Αύριο θα πάρεις
της όψης μου
το χρώμα σου.

20

Πέταξες
στάχτη
κατά τα βουνά.

21

Ξερόφυλλο θα τρίξεις
τον ήλιο σου
μες στη βροχή.

22

Να κλείσεις
το χέρι σου
στον ουρανό.

23

Αλλούθε
θα πάνε
το βράδι τ' άλλα.

24

Τα λιόφυλλα
χωρίς του φεγγαριού το βάρος
θα πέσουνε στη γη.

25

Τοπίο
τι τάχα
αλλάζει.

26

Δρόμος ποιος
τάχα
θα σε πάρει.

27

Μη σπάσεις
τον κίονα
που στέκει εδώ.

28

Μη σου κυλήσει ο νους
στα κεραμίδια
το μεσημέρι.

29

Το πουλί
που πέφτει χαλασμένο μες στο χιόνι
εδώ θα 'ρθει.

30

Το ρόδι κόβεται
στα δυο
χωρίς μαχαίρι.

31

Μας ήρθε
η νύχτα
χωρίς τ' όνομά της.

32

Η σκιά
μακριά
θα 'ρθει σε μας.

33

Ανθόφυλλα
με τ' άρωμά σου
πέφτουν στο πωσ με νιώθεις ξένο.

34

Στο χέρι σου
ιδρώς
η πεθυμιά μου.

35

Σαν τη μορφή σου
μου στέκεις
η ζήτηση.

36

Η πεθυμιά του ποταμιού
μοιάζει με το ποτάμι
που πάει εδώ.

37

Πώς είσαι
αφού η σκέψη μου
εσύ 'σαι.

38

Βροχή
στο χρώμα το ζεστό,
στο πρόσωπο.

39

Πήρε τ' αγνό
δρομάκι του βουνού
με τα δικά μου πόδια.

40

Αγάπη
καλή μου
με σένα.

41

Το χρώμα του βουνού τ' ανάλλαχτο
μες στη ματιά μας
είν' η αγάπη.

42

Τα στήθη
της λατρευτής μου
είν' των στήθων της κύμα.

43

Θα 'ρθεις σα χθες
με τα λευκά σου
χεράκια.

44

Το που συνήθισ' η ματιά μου
ο κόσμος
είν' η καλή μου.

45

Εφόρεσες
το νου μου
λαφρά φορέματα.

46

Η θύμηση
της λατρευτής μου
είν' ό,τι βλέπω.

47

Η μακρινή μου αγαπημένη
είν' ως τη βλέπω
κάθε στιγμή.

48

Γλυκιά μου
μπορείς κι ένα κομμάτι
του κόσμου να 'σαι.

49

Είδα τα στήθη
της λατρευτής μου δυο σταφύλια
κι ήτανε μέσα τους τα στήθη της.

50

Ο αγαπημένος κεραυνός
μακριά αγκαλιάζει

το γνώριμο βουνό.

51

Ως έρχεσαι
απ' τα φορέματά σου
φαινόνται τα σημάδια μου.

52

Η αδελφή μου
είν' από τους χυμούς μου
μπροστά μου.

53

Ξέρεις
του φεγγαριού το δρόμο αν πάρεις
στη θάλασσα θε να χαθείς.

54

Η νύχτα τώρα αρχίζει
μα μέσα της θα μπω
στρατάρης.

55

Ξυπνήσαμε
χωρίς τον ήλιο
στο κλείσιμό μας.

56

Το σχήμα του χεριού μου
μου πήρε
η αγάπη μας.

57

Ετούτο
που είναι πίσω απ' το βουνό
δε θα το δούμε.

58

Κόψε το χέρι σου
στην κίνηση

μ' αυτό που πιάνει.

59

Σας κόβω
σ' όλα τα πρόσωπα
καθένα.

60

Τα μάτια της καλής μου
σταφύλι λάμπουν
στο μεσημέρι.

61

Τούτο το μέρος
της λατρευτής μου
είναι που τόδα.

62

Απ' το λαιμό
της πιάνουμαι
μαζί με τα μαλλιά της.

63

Το χελιδόνι
που θα 'ρθει στο μπαλκόνι σου
ήρθ' απ' τα μάτια σου.

64

Πήγες να πιάσεις φως
και βρήκες
νερό λαμπρό στα χέρια σου.

65

Δεν άκουσες
νερό
στα βράχια.

66

Ήρθε στα πόδια σου το κύμα·
απ' το βουνό σε κοίταγα

πριν απ' την παρουσία σου.

67

Κοιτάω
αν είσ' εσύ
αιτία.

68

Ο πόθος
της λατρευτής μου
είν' η παρουσία της.

69

Σ' όποιο λουλούδι
που στέκεται θα δω
της σκέψης μου την όψη.

70

Καλάμι σ' έχει
τούτ' η άνοιξη
και σε κουνάει στον κόσμο.

71

Είσαι λουλούδι
που λέει
του κόσμου τη σιωπή.

72

Τον βλέπεις κι είσ' αητός
που πέταξε
στους όρους την κορφή.

73

Δεν το μπορούμε
να πούμε πως δε ζούμε,
είσ' ομορφιά.

74

Είσαι η ποίηση
που τέτια νιώθει

πώς να σε πει δεν είναι μπορετό

75

Γλυκός αγέρας θα 'ρθει
σ' εσέ
κι όλο τον κόσμο.

76

Σα θα ξυπνήσεις
στ' άκροθαλάσσι+
θα 'ναι το ίδιο κύμα.

77

Είσαι προτού
ο κόσμος
και μέσα του είσαι.

78

Εστάθης
κοντά μου
η γυναίκα.

79

Αητέ μου
που τη ματιά γεμίζεις
και σε ζητάει.

80

Η ύπαρξη
χωρίς εμάς
στοχάσου, κύκνε.

81

Τι τάχα
θα δεις
χωρίς τη θέση του.

82

Είπα πως φεύγει ο νους μου
καθώς κοιτώ

αχνός την όψη μου.

83

Είσαι οι σημαίες
που σήκωσε
ο θλιβερός μου νους.

84

Όμοια όλα,
αφού σ' είδα,
σαν και πρώτα.

85

Το ροδοπέταλο θα φύγει
πάνω απ' τη θάλασσα
στα ουράνια.

86

Τη νύχτα
ήτανε πιο καλό από καινούργιο
ο πόθος.

87

Είδα τη νύχτα
τον πόθο
κι είδα την πλήρωση.

88

Αγαπημένη,
το μυστικό σου μου 'πες
τον πόθο.

89

Ω είδα τι είναι
τα μάτια σου
στην πλήρωσή μου.

90

Το που βλέπω

στη στιγμή του
στέκει.

91

Λουλούδια
στα φύλλα
και τα 'χουν φόντο.

92

Το που συνήθισ' η ματιά
ο κόσμος
είν' η καλή μου.

93

Το βλέπω
κι είναι καλό
--κι είναι γλυκό.

94

Κρεμάς το ρούχο
στο λιακωτό σου
και δεν είσαι άγαλμα.

95

Μες στις αυλής τα φύλλα
πέφτει η βροχή
τη νύχτα.

96

Θα 'ρθει χειμώνας
και θα 'ναι άνωστες
οι σκιές.

97

Το χαμηλό χορτάρι
των λιβαδιών
είν' η καλή μου.

98

Είν' η καλή μου

λουλούδια που λυγάνε
στην αγκαλιά μου.

99

Ξέρεις πως παίρνει
ο νους μου
το δρόμο των ποδιών σου.

100

Το πρόσωπό της
μιλάει με τη φωνή μου
για τα δικά της.

101

Είσαι κοντά μου
και μες στα μάτια μου κοιτώ
που είδαν στο στήθος μου την κεφαλή σου.

102

Ο δρόμος που μακριά χωρίζεις,
στο σκύψιμο του θάμνου,
είν' ένας τόπος καθαρός.

103

Δος μου, καλή,
μέσα απ' τα στήθη σου
τη βούλησή μου.

104

Από τον ήλιο
ήρθε στην κάμαρά μου
μ' αχτίδα.

105

Σου λέω
η σάρκα των μαστών σου
είναι η δική μου

106

Καινούργιος

μας βρήκε
ετούτος ο καιρός.

107

Το τι είναι
ετούτο
που έχουμε.

108

Ένα λιβάδι πράσινο
μικρό
χορτάρι.

109

Αν φύγεις απ' το κρεβάτι
θα βρεθείς
με τις πρωινές δροσιές.

110

Ο τόπος που η καλή μου πάτησε
είναι το χώμα
που έχω στις χούφτες μου.

111

Είμ' η φωνή της λατρευτής μου
μα κι η δικιά μου,
να 'μαστε δυο.

112

Το ρόδο της καλής μου
είναι στου νου
την όμορφη ροδιά.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ της Έλσας
που λίγα τους περιλήφθηκαν στην Πρώτη Γραφή

1

Τον κόσμο
αγέρι η άνοιξη τον έχει
κι εσύ εδώ.

2

Το τι μου τύχει θα σε πω
καθώς
στο νου μου σ' έχω.

3

Μες στη σιωπή μου
την ομορφιά σου
θέλω να γράψω.

4

Καλάμι σ' έχει
τούτη η άνοιξη
και σε κουνάει στον κόσμο.

5

Είσαι κοντά μου
ο λόγος σου
στην ομορφιά σου.

6

Τραγούδι ποιο
θα πω στον κρίνο
που ως είμαι μ' έχει.

7

Με βρήκε
η ομορφιά σου
καθώς εσύ την έχεις.

8

Είσαι λουλούδι
που λέει
του κόσμου τη σιωπή.

9

Είδες τα μάτια ομορφιά
την ύπαρξή σου
κοντά μου.

10

Μου είσαι γλάρος
στον ουρανό
και στέκω μέσα του.

11

Είσαι η στάση μου
ως νιώθω
τούτ' τη στιγμή.

12

Δεν είσαι
τ' όποιο που παίρνει την ψυχή,
είσαι σε μένα.

13

Εδώ στην άνοιξη
ο κόσμος
κι εσύ το τι θα πω.

14

Δεν έχει
απλό κι ωραίο,
είσ' όλα.

15

Στοχάσου
πώς είσαι
σ' εμέ που γράφω.

16

Το πρόσωπό μου
είν' η αγάπη σου
κι η ομορφιά σου.

17

Δεν είσαι
το τι θα πουν
είσ' η ματιά μου.

18

Τι θα σου πει ο στίχος,
είσαι μονάχα εσύ
που σ' έχω.

19

Να πω δε θέλω
το που θα πω,

είσ' ομορφιά.

20

Απ' ό,τι ας γεμίσουμε,
ας πούμε
το τι θα 'ρθεί.

21

Είν' η ζωή μας
λουλούδι μέσα της,
το τι στον κόσμο σου.

22

Τον βλέπεις κι είσ' αητός
που πέταξε
στους όρους την κορφή.

23

Δεν το μπορούμε
να πούμε πως δε ζούμε,
είσ' ομορφιά.

24

Θα πούμε
για τη γυμνότητά σου
στο τι κοντά.

25

Για τα δικά σου
θα πούμε
ως για την ύπαρξη.

26

Δεν είσαι
το φως
σε ιωνική κολόνα.

27

Έχουμε τη χαρά
τον ουρανό
και μέσα εσένα.

28

Είσ' η χαρά,
μα εσύ
που ξέρω.

29

Μ' όσα έχουμε
ζούμε τούτο ή εκείνο
κι έτσι έχουμε την ομορφιά σου.

30

Πιο πέρ' απ' όλα, ο λόγος μου
θα πει για τη ζωή μας
που 'ν' η ομορφιά σου.

31

Είσαι η ποίηση
που τέττα νιώθει
πως να σε πει δεν είναι μπορετό.

32

Είσ' η γυναίκα που με παίρνει
στη στάση της
καθώς τη βλέπω.

33

Λευκή βαρκούλα
μες στο λευκό τον κόσμο
είσαι, λευκή μου.

34

Η μουσική είσαι
που με πήρε
στη σκέψη σου.

35

Πράσινο χόρτο
στον αγρό
πού 'ναι τα πόδια σου.

36

Είσ' η γυναίκα που γυμνώνεται
και βλέπω
όπως στο νου μου σ' έχω.

37

Είσαι η όποια σκέψη
που θα 'ρθεί
στο νου μου.

38

Λευκέ μου κύκνε,
δεν είσαι

μονάχα τα όλα.

39

Σε τούτο
που όπως το νιώσω και το πω
σ' έχω στο νου.

40

Απόψε
στη νύχτα
θα περάσει το πόδι σου.

41

Δεν είσαι
όλου του κόσμου το τραγούδι,
είσαι το τι θα πω.

42

Μαζί σου
θα δω του κόσμου το θανατικό,
λευκή μου.

43

Γλυκός αέρας θα 'ρθεί
σ' εσέ
κι όλο τον κόσμο.

44

Και το φτερό του ζουζουνιού
θα δω
με τη ματιά σου.

45

Τραγούδι
που λέω
που γράφω.

46

Πάλι θα 'ρθεί
το θώρι σου,
λευκή μου.

47

Είσαι στη μουσική
της δυνατής απλής κιθάρας,
στητέ μου κύκνε.

48

Σα θα ξυπνήσεις
στ' ακροθαλάσσι
θα 'ναι το ίδιο κύμα.

49

Είσαι προτού
ο κόσμος
και μέσα του είσαι.

50

Είσαι ο κόσμος
χωρίς
το που θα πούνε.

51

Αητέ μου,
που τη ματιά γεμίζεις
και σε ζητάει.

52

Η πεταλούδα
που στον ανθόν αφήνεις
στης παρουσίας σου το πλήρωμα απουσία.

53

Γείρανε τ' άνθη
στο περιβόλι που αγαπάς
κι εσύ στητή.

54

Χρυσέ μου ανθέ,
ας γίνει ο στίχος
η μουσική που ακούω.

55

Η ομορφιά
βαλμένη
στον ήσκιο της ροδιάς σου.

56

Ο λόγος μου
παλιός
για σε θα πει.

57

Ψηλό μου κυπαρίσσι
με την κορφή

στον ουρανό.

58

Αγάπη ο κόσμος
κι είσαι, ομορφιά μου,
αγάπη.

59

Κρυφό δεν έχεις
στον κόσμο
που μέσα του είσαι.

60

Εστάθης
κοντά μου
η γυναίκα.

61

Ως έρχεται το βράδυ
στον κόσμο καθαρό όπως είναι,
εσύ είσαι.

62

Σε τίποτα
δε σε ζητώ
στη δροσερήν εσπέρα.

63

Θυμήσου
την αίσθησή σου
στον κόσμο.

64

Εσύ
χωρίς
το που θα πω.

65

Πώς θα σε βάλω
στις ώρες μου
εσέ.

66

Τούτ' η εσπέρα
και τίποτ' άλλο
κι εσύ.

67

Η ύπαρξη
χωρίς εμάς,
στοχάσου, κύκνε.

68

Ετούτ' την ώρα
δε λέω πως την έχεις
ή όχι.

69

Είμ' άνθρωπος,
στοχάσου,
και τί εισ' εσύ.

70

Θα 'ρθεί το βράδυ
χωρίς το τι θα πω,
κι εσύ.

73

Πώς έρχεται το τι είναι
κι ο λόγος ο παλιός
κι εσύ.

74

Ετούτ' το βράδυ
θα σε δροσίσει
στον τόπο που θα πω.

75

Πώς είναι ο τόπος
οπού 'σαι,
λευκή μου.

76

Γρήγορο θα 'ν' το πόδι σου
το πώς
κι όπου περάσει.

77

Δε λέω πως θα φύγω ή όχι
τούτ' την εσπέρα
μ' εσένα.

78

Χρυσά

τα σύννεφα κι εσύ
ο κύκνος.

79
Είσ' η γραμμή
απάνω στη μορφή
του λόγου.

80
Κι αν έλειψε η απόσταση
για μια στιγμή,
το πάντα είσ' εσύ.

81
Ας πούμε, είσαι
το κυπαρίσσι
στο λόφο.

82
Μπορείς
το τι θα πούμε νά 'σαι,
έτσι μπορείς.

83
Πέφτει το βράδυ
κι είσ' εσύ
στα βλέφαρά μου.

84
Οι αγάπες μου
οι λύπες
κι αγάπη εσύ.

85
Στ' αγνό βουνό
το πόδι σου,
λευκή μου.

86
Δική μου
ας ήσουν
ως βλέπω τώρα.

87
Κύκλος το βλέμμα μου
ολάνοιχτος,
κι εσύ.

88

Ετούτ' την ώρα
που λεν οι ποιητές,
ματιά μου.

89

Πέφτει το βράδυ
κι αρχίσαν της στιγμής
οι ήχοι.

90

Θα πω
για κάθε σου
μ' όσα έχω.

91

Ενύχτωσε
σε μια αμμουδιά
κι έτσι σκεφτόμουν.

92

Το κύμα
το ξέρεις
το κύμα.

93

Σα ζωγραφιά
το βράδυ,
έτσι ας το πούμε.

94

Το ξέρεις
πως είσαι τούτος τόπος
κι οπού 'σαι.

95

Δεν είμαι άπιστος πιστός,
ετούτος τόπος
κι εσύ.

96

Λευκή μου,
ας πούμε
είναι γυμνός ο κόσμος.

97

Ας βλέπουμε

την ποίηση ως είμαστε
κάτω απ' τον ουρανό.

98

Πολλές
οι πεθυμιές
και μία εσύ.

99

Θυμήσου
το σώμα σου
στη δροσεράδα του καλοκαιριού.

100

Θά 'σαι
στη σκιά
κι εγώ στον ήλιο.

101

Στην κάψα
κι οι δυο
το μεσημέρι.

102

Δροσιά
με χρώματα πολλά
κι αρώματα δικά σου.

103

Θά 'ναι ζεστός ο ήλιος
κι η νύχτα κρύα,
κι εσύ.

104

Αλήτης στη γωνιά
στον ήλιο
κι εσύ περνάς.

105

Θυμήσου
πως με την επαφή μας
ο κόσμος θά 'ναι.

106

Στην έλλειψη αρμονίας
ο κόσμος,
κι εσύ.

107

Το βάσανό μας
μ' εσέ το βρίσκουμε,
δεν είσ' εσύ.

108

Στο κρύο ρυάκι
το βλέμμα σου
κι εγώ στον κάμπο.

109

Στον κόσμο
η ποίηση
κι εμείς χωρίς.

110

Ας ήταν να 'ρθείς
σαν την αγάπη την παλιά
ησυχασμένη.

111

Χαρά,
λευκή μου,
στο θώρι σου.

112

Εσύ
στο που θα 'ρθεί,
κι εμείς.

113

Θυμήσου
εικόνες
που θα σου πω.

114

Και πέρα απ' τη σιωπή
το πάγιο του λόγου,
εσύ με τούτο.

115

Τα είδωλα
ως είναι
κι εσύ ως είσαι.

116

Βάλε μι' αγάπη
στη σκιά

και θαν τη βρω κοντά στο βλέμμα σου.

117
Λεπτός
σ' εσέ λεπτή
θα σκύψω.

118
Δεν έχουμε
εικόνες
που θα σου πω.

119
Τριαντάφυλλο στο στήθος μου
ως είναι
κι ως είμ' εγώ.

120
Ας πούμε
κυλάει η αγάπη σου
τριαντάφυλλα σ' εσένα.

121
Το χαμομήλι,
εσύ κι εγώ,
στην ύπαρξή του.

122
Ποια η βουλή σου
καθώς
είσαι κοντά μου.

123
Θα πάμε
μες στη λιακάδα της αυγής
εγώ κι εσύ.

124
Πολλοί έρχονται σ' εσέ
κι εγώ σε σκέφτομαι
μες στις εικόνες.

125
Θα πούμε
πως είσ' εσύ μονάχα,
μες στη δροσιά.

126

Μες στη λιακάδα,
και δε μιλάμε
για ύπαρξη ή γι' ανυπαρξία.

127

Εσύ
στογάσου
εσύ.

128

Αγάπη οι άνθρωποι
ας πούμε
εμείς στον τόπο.

129

Χωρίς του λόγου τη συνέχεια
μες στη δροσιάν εμείς,
θυμήσου.

130

Σε κάτι οι δυο
αγκαλιαστοί,
εγώ.

131

Χωρίς την ποίηση
χωρίς το πού είπα εσύ
κι εγώ.

132

Ο λόγος
εσύ,
κι οι δυο μας.

133

Τα ρούχα μας
στην κάψα δροσερά
στον όποιο τόπο.

134

Το που θα πω
δικό σου
κι εσύ.

135

Το παραμύθι
εσύ·

κι οι δυο μας.

136

Χλομό μου νούφαρο,
που γέρνεις
στη λίμνη που κοιτάξεις.

137

Λευκή μου
στητέ μου κύκνε
εσύ.